

Commutatio est duplex. s. voluntaria z in voluntaria: in voluntaria ē duplex. s. oculta z manifesta. oculta vt furtum: adulterium. manifesta: vt verbera z vincula.

Abicantq; reperitur maius z minus. ibi re/ peritur equale.

Minus malum magis est eligibile maiori. **P**oztet regratari vel refamulari ei qui gra/ tiam facit.

Penarius est omnium rerum melior z men/ sura quia est fideiusor nobis in omni neces/ sitate pro quavis re qua indigemus.

Priniceps custodire debet iustum.

Duplex est ius. s. naturale z legale. **N**aturale ē id q; apud omnes habet eādem potestātē legale vero ē. quod constitūtū ē a lege.

Sacrificare dijs simpliciter est naturale. sed sacrificare h; vel hoc. illi vel illi. ē ad placitū **R**ex prohibet seipsum interficere.

Nullus proprie potest sibi ipsi iniuriā facere.

Sexti ethicorum de medio z poētici.

Anime: z maxime de prudentia z sapientia.

Non sufficit ad sciētiā alicuius vt sciat in vniuersali z p̄suse. sed oportet scire de terminatē z distincte.

Omnis cognitio fit secundū similitudinem.

Consiliū debet esse de his que possunt se aliter habere.

Consilium non est de preteritis: sed de futuris quia quod factū est: nō potest fieri vel nō factū esse. vnde agathō dicit. genitū facere nō genitum: hoc solo priuatur deus.

Perum bonum est intellectus.

Quinq; sunt in anima habitus quib; verum dicitur: videlicet ars. sciētia: intellectus. sapiētia. z prudentia.

Sciētia est de his que nō possunt se aliter habere: z de eternis.

Omnis doctrina est de precognitis.

Ars est recta ratio rerum factibilium.

Prudētia est recta ratio agibilium.

Sapientia est certissima omnium scientiarum.

Sapientia est cognitio rerū diuinarū: habens caput inter omnes alias sciētiās.

Iuuenes nō possunt esse prudentes: quia pruden/ tia requirit sapientiaz: z experientia que indiget tempore.

Multitudo temporis facit experientiam. **A**d p̄cipia non est ratio.

Consiliata operari oportet velociter: cōsiliari autem tarde.

Impossibile ē prudentē nō existere bonū.

Habens vnā virtutem habet omnes.

Septimi ethicorū. de continentia z incō/ tinentia de delectatione z tristitia.

Sicut bestie non est virtus. sic nec ma/ licia deo.

Homines dii dicuntur fieri propter virtutes excellentiam.

Homo prauus deterior est bestia.

Difficile est resistere consuetudini: quia simu/ latur nature.

Feleus ē cōsuetudinē imutare q̄ naturam.

Consuetudo est altera natura.

Fama quā omnes famāt vt exclamat: nō ex to/ to perit vel deperditur.

Non oportet tantum verum dicere. sed etiam causam falsi assignare.

Dilectioni intellectuali: nō est admixta tristitia.

Operationes prave bestie sunt ex natura. ope/ rationes vero malorum z prauorum homi/ num ex consuetudine.

Homo semper indiget aliqua delectatione q̄si quodam recreatione ppter multos labores qui sibi occurrunt.

Maior est dilectio in quiete quā in motu.

Deus semp vnā z simplici gaudet delectatione

Fortuna super excelens impedit felicitatem.

Duo disputantes melius discernunt rei veri/ tatem quā vnus.

Octani ethicorū de amicis z amicitia.

Nullus eligeret viuere sine amicis ha/ bens omnia alia bona.

Quanto maior est fortuna: tāto magis ē secura

Duo simul viuentes: z intelligere z agere sūt potentes quā vnus.

In infortunis: refugium est ad amicos.

Omnis homo nāliter omnia homini amic; est

Seneratis ad genitū: nāliter est amicitia.

Homines eiusdū gēns naturaliter sunt amici: magis quā reliqui.

Simile diligit sibi simile: nō p se s; per accidēs

Amicicia ē beniuolentia mutua in qua est pas/ sio non latens.